

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดชลบุรี เป็นศูนย์รวมความเจริญทางเศรษฐกิจ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูง ทะเลของภาคตะวันออกที่มีชื่อเสียงมาช้านาน ได้แก่ พัทยา บางแสน ที่เป็นจุดยอดของแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมากที่สุดด้วย ไม่เพียงแต่ภาคการท่องเที่ยวเท่านั้น ในบางเทศกาลต่าง ๆ เช่น เทศกาลตรุษจีน เทศกาลสารทจีน ก็พบว่ามีประชาชนเชื้อสายจีนที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่มากrabไหว้บรรพบุรุษของตนเอง ทั้งในเขตอำเภอเมือง อำเภอบ้านบึง อำเภอสัตหีบ เป็นประจำทุกปี ซึ่งทุกองค์ประกอบของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวจึงถูกรวมไว้ ณ จังหวัดแห่งนี้ ดังนั้นจึงมีประชาชนจำนวนมากเดินทางเข้ามาใน จังหวัดชลบุรี เพื่อใช้บริการกับธุรกิจภัตตาคารและร้านอาหารทะเล ซึ่งในพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ ไปด้วยวัตถุดิบที่สามารถนำมาประกอบเป็นอาหารทะเลซีฟู้ดที่มีคุณภาพทางด้านความสด และความอร่อยของผู้ประกอบการประเภทภัตตาคารและร้านอาหารทะเลซีฟู้ดที่มีชื่อเสียง ซึ่งพบว่า จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจนี้ทั้งที่ได้รับใบอนุญาตและไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ เพราะธุรกิจนี้สามารถอาศัยจำนวนเงินลงทุนเริ่มแรกจำนวนเงินไม่มากและง่ายต่อการดำเนินธุรกิจอาศัยเพียงทำเลที่ตั้ง แต่จำเป็นต้องมีประสบการณ์และชื่อเสียงที่บอกต่อ ๆ กัน รวมทั้งมีความเชี่ยวชาญในเรื่องอาหาร

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นว่าการดำเนินธุรกิจประเภทนี้ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ข้อมูลของบริษัท เดอะ ไมเนอร์ ฟู้ด กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) พบว่ามีผู้ประกอบการที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในเขตอำเภอเมือง จำนวน 120 ราย ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก อีกทั้งวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอาหารส่วนใหญ่มาจากธรรมชาติและผลิตขึ้นเองได้ภายในประเทศ ราคา และปริมาณอาจผันผวนได้ในบางฤดูกาล ส่งผลให้ต้นทุนวัตถุดิบไม่แน่นอน ธุรกิจนี้อาศัยแรงงานที่มีฝีมือและทักษะในการปรุงอาหาร รวมทั้งพนักงานที่รู้งานด้านบริการ ซึ่งในปัจจุบันแรงงานดังกล่าวมีเพียงพอ ปี 2547 มีโครงการหมู่บ้านและชุมชนเปิดใหม่อีกหลายแห่ง ทำให้จำนวนภัตตาคาร และร้านอาหารทะเลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีก เนื่องด้วยลักษณะของการบริหารงานของ SMEs รวมทั้งที่ผ่านมามีการส่งเสริมจากภาครัฐและเอกชนในการร่วมกับภาคเอกชนในการร่วมจับมือกับ 4 แงก์ไทยเพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือและบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs

อย่างได้ผล เช่น การเข้าถึงแหล่งทุนสินเชื่อของสถาบันการเงินหรือการร่วมลงทุนได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว รวมถึงการจัดกิจกรรมในหลายรูปแบบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถสร้างความเข้มแข็งมั่นคงในธุรกิจได้ต่อไป อีกทั้งยังร่วมกับหน่วยงานภาครัฐท้องถิ่นเพื่อจัดงานเทศกาลอาหารในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ก็ตามก็ยิ่งถือได้ว่าขาดการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชนในการช่วยส่งเสริมอย่างจริงจัง แรงจูงใจ และต่อเนื่อง

ปัญหาดังกล่าวพอจะสรุปได้แก่ ปัญหาด้านการเงินโดยเฉพาะขาดแคลนเงินทุน ขาดสภาพคล่อง ขาดผู้ร่วมทุน ขาดแหล่งสนับสนุนเงินลงทุน การใช้เงินลงทุนที่ขาดระเบียบวินัยทางการเงิน การลงทุนในธุรกิจที่ขาดประสิทธิภาพ การนำเงินลงทุนระยะสั้นไปใช้ในการลงทุนระยะยาว ทำให้มีต้นทุนการเงินที่สูง ปัญหาด้านการบริหารจัดการที่ยังยึดติดกับระบบเก่า ๆ ได้แก่ ปัญหาการจัดการ รวมถึงการบริหารงานแบบครอบครัว ซึ่งขาดระเบียบวินัย หรือขาดการจัดทำระบบบัญชีที่ดีปัญหาด้านความรู้ ความเข้าใจรวมทั้งการแสวงหาผู้สนใจในการระดมทุนของประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหารทะเล ปัญหาด้านการตัดสินใจในการระดมทุนในการประกอบธุรกิจประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหารทะเล

แม้ว่าธุรกิจ SMEs จะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล แต่ผู้ประกอบการก็ยังขาดแหล่งเงินทุน และผู้สนับสนุนเงินทุน เนื่องจากธุรกิจ SMEs เป็นธุรกิจขนาดเล็กจึงทำให้ผู้ลงทุนยังไม่กล้าที่จะลงทุนและสถาบันการเงินก็ยังไม่มีความเชื่อมั่นในการที่จะปล่อยสินเชื่อ เนื่องจากส่วนใหญ่ธุรกิจ SMEs ส่วนใหญ่มีการบริหารงานระบบครอบครัว ซึ่งยังขาดระบบการจัดการที่ดี ดังนั้นการที่ผู้ประกอบการจะมีการลงทุนเพิ่มหรือขยายการลงทุนนั้น ควรพิจารณาปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการลงทุนในธุรกิจที่ดำเนินอยู่เดิมหรือขยายการลงทุนไปยังธุรกิจประเภทอื่น ๆ รวมทั้งการระดมทุนที่เป็นการลงทุนเพิ่มด้วยเงินทุนของตนเองหรือการแสวงหาผู้ร่วมระดมทุน เป็นต้น

จากเหตุผลที่ผู้ประกอบการ SMEs ประเภทภัตตาคารและร้านอาหารทะเลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่แตกต่างกันมีระดับโครงสร้างองค์กร ทรัพยากร ความเสี่ยง การควบคุมภายในและต้นทุนที่แตกต่างกัน และศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนกับการเลือกรูปแบบการลงทุนที่จะลงทุนด้วยตนเองหรือแสวงหาผู้ร่วมระดมทุน และศึกษาผู้ประกอบการ SMEs ที่เลือกรูปแบบการลงทุนด้วยตนเองกับที่แสวงหาผู้ร่วมระดมทุนมีระดับการตัดสินใจในการระดมทุนที่แตกต่างกันกับมีระดับโครงสร้างองค์กร ทรัพยากร ความเสี่ยง การควบคุมภายในและต้นทุน ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยผลการศึกษานำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ SMEs ในการตัดสินใจที่จะระดมทุนด้วยตนเองหรือแสวงหาผู้ร่วมระดมทุน เพื่อผู้ประกอบการจะมีแนวทางในการดำเนิน

ธุรกิจที่ในอนาคตจะขยายการลงทุน เพื่อสร้างผลกำไรทางธุรกิจและเพื่อการแข่งขันและสร้างความยั่งยืน

จากภาพรวมของอุตสาหกรรมประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งติดชายฝั่งทะเลและมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศ อีกทั้งมีเทศกาลต่าง ๆ ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาภายในจังหวัด ทำให้มีกิจการภัตตาคารและร้านอาหารต่าง ๆ มีรายได้จากการเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี อีกทั้งเห็นได้ว่าเขตอำเภอเมืองชลบุรี มีการขยายตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์ ส่วนหนึ่งเพื่อรองรับแรงงานทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานภายในจังหวัด จึงส่งผลให้กิจการภัตตาคารและร้านอาหารจึงต้องมีการขยายการลงทุนเพื่อรองรับลูกค้า อีกทั้งเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับกิจการของตนเองที่ดำเนินอยู่ หรือขยายการลงทุนในธุรกิจเดิมหรือธุรกิจที่แตกต่างจากเดิม

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ จึงมุ่งศึกษาผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหารทะเล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ว่าหากในอนาคตผู้ประกอบการ SMEs ดังกล่าวจะมีการสนใจที่จะลงทุนเพิ่มหรือขยายกิจการ ผู้ประกอบการ SMEs จะมีการเลือกรูปแบบการลงทุนในอนาคตแบบลงทุนด้วยตนเอง หรือแสวงหาผู้ร่วมระดมทุน โดยในการวิจัยครั้งนี้จึงมีการศึกษาถึงปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุน อันได้แก่ การลงทุนด้วยตนเอง การแสวงหาผู้ร่วมระดมทุนที่มีผลต่อด้าน โครงสร้างองค์กร ทรัพยากร การควบคุมภายใน ความเสี่ยง และต้นทุน และผู้ประกอบการ SMEs มีระดับการตัดสินใจต่อปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างไร อีกทั้งมุ่งศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนกับการเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการ SMEs

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่มีระดับ โครงสร้างองค์กรของผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหารทะเล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่มีระดับทรัพยากรของผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหารทะเล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่มีระดับความเสี่ยงของผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหารทะเล
4. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่มีระดับการควบคุมภายในของผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการภัตตาคารและร้านอาหารทะเล

5. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่มีระดับต้นทุนของผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการกักตุนและร้านอาหารทะเล

6. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนกับการเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการกักตุนและร้านอาหารทะเล

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่ต่างกันมีระดับโครงสร้างองค์กรที่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่ต่างกันมีระดับทรัพยากรที่ต่างกัน
3. ปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่ต่างกันมีระดับความเสี่ยงที่ต่างกัน
4. ปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่ต่างกันมีระดับการควบคุมภายในที่แตกต่างกัน
5. ปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุน ที่ต่างกันมีระดับต้นทุนที่ต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

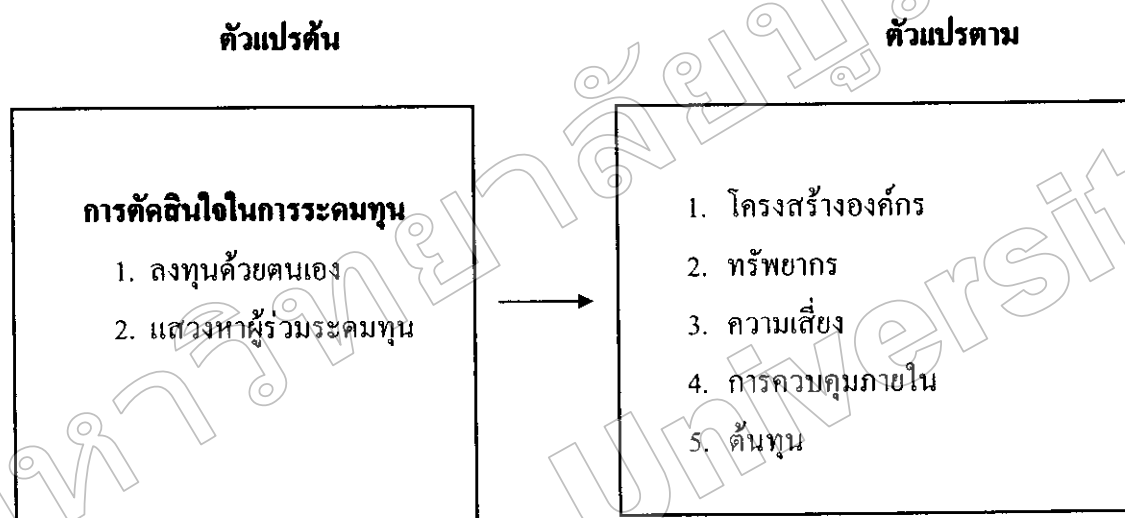
1. เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ SMEs ในการตัดสินใจที่จะระดมทุนด้วยตนเองหรือแสวงหาผู้ร่วมระดมทุนในประเภทกิจการกักตุนและร้านอาหารทะเล
2. เพื่อผู้ประกอบการ SMEs จะมีแนวทางในการดำเนินธุรกิจที่ในอนาคตจะมีการขยายการลงทุน ในประเภทกิจการกักตุนและร้านอาหารทะเล เพื่อสร้างผลกำไรทางธุรกิจและเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและสร้างความยั่งยืนในธุรกิจ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ข้อมูลจากผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการกักตุนและร้านอาหารทะเลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 53 ราย
2. วิธีการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามและแจกให้ผู้ประกอบการ SMEs ประเภทกิจการกักตุนและร้านอาหารทะเลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non – Probability Sample) คือการสุ่มตัวอย่างโดยถือความสะดวกเพื่อสุ่มเลือกจำนวนผู้ประกอบการที่ได้มาจากการสำรวจของผู้วิจัย

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การศึกษาผู้ประกอบการ SMEs ประเภทภัตตาคารและร้านอาหารทะเล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่มีปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนที่แตกต่างกันมีระดับโครงสร้างองค์กร ทรัพยากร ความเสี่ยง การควบคุมภายใน และต้นทุนที่แตกต่างกัน และศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยด้านการตัดสินใจในการระดมทุนกับการเลือกรูปแบบการลงทุน มีกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ภัตตาคารและร้านอาหารทะเล หมายถึง สถานประกอบการที่เปิดบริการตั้งแต่เปิดบริการตั้งแต่เวลา 09.00 น.-22.00 น. โดยที่มีการนำวัตถุดิบจากสัตว์ทะเลมาเป็นส่วนประกอบในการปรุงอาหาร รวมทั้งให้บริการปรุงอาหารหรือจัดส่งภายนอกสถานประกอบการ

ผู้ประกอบการ SMEs หมายถึง เจ้าของกิจการหรือผู้เริ่มดำเนินธุรกิจ/ ผู้ก่อตั้งกิจการ/ ผู้รับช่วงต่อ/ ทายาทสืบทอดกิจการที่มีอำนาจในการบริหารงานและดำเนินธุรกิจ

การระดมทุน หมายถึง การสร้างฐานรากในระดับธุรกิจ (Firm) เพื่อขยายกิจการให้เติบโตหรือยกระดับความสามารถในการแข่งขันและเพื่อเข้าถึงโอกาสในการช่วยเหลือสนับสนุนในการประกอบธุรกิจ อีกทั้งช่วยเสริมสร้างสภาพทางการเงินให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยไม่มีภาระดอกเบี้ยจ่าย ซึ่งประกอบด้วย 2 แบบ คือ

การตัดสินใจในการระดมทุนโดยลงทุนด้วยตนเอง หมายถึง ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีการตัดสินใจในการระดมทุน โดยอาศัยสินทรัพย์ที่มีอยู่ของตนเอง อันได้แก่ เงินสดในมือ เงินฝากธนาคาร เงินลงทุนระยะสั้น เงินลงทุนระยะยาว และส่วนของทุนเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต

การตัดสินใจในการระดมทุนโดยแสวงหาผู้ร่วมระดมทุน หมายถึง ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีความพร้อม ความสนใจในการที่จะร่วมระดมทุน หรือลงทุนกับผู้อื่นหรือผู้ที่สนใจร่วมระดมทุนในธุรกิจประเภทกักตุนอาหารและร้านอาหาร ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล ซึ่งทั้งสองฝ่ายจะต้องเข้ามาร่วมกันบริหารธุรกิจร่วมกัน และมีผลประโยชน์หรือผลตอบแทนซึ่งกันและกัน

โครงสร้างองค์กร หมายถึง บุคลากรที่มีประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน อำนาจการตัดสินใจในการบริหารและดำเนินธุรกิจ รวมทั้งการจัดการที่มีการเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับปัญหา และมีการแบ่งงานกันทำภายในองค์กร

ทรัพยากร หมายถึง ชื่อเสียง ความน่าไว้วางใจของผู้ประกอบการ และการที่องค์กรมีหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงาน รวมทั้งผู้ประกอบการมีการรักษาเครดิตทางการค้า และเปิดเผยข้อมูลทางธุรกิจ หมายถึง การให้บริการต่อลูกค้า การจำหน่ายผลิตภัณฑ์และการให้บริการที่มีความแตกต่างจากคู่แข่งกัน ระยะเวลาในการถือครองเงินทุน การพัฒนาบุคลากรภายในองค์กรและการที่ผู้ประกอบการมีโอกาสในการขยายธุรกิจในอนาคต

ความเสี่ยง หมายถึง อาจเกิดขึ้นในอนาคต และมีผลกระทบต่อการบริหารวัตถุประสงค์ของธุรกิจทั้งในทางกลยุทธ์ การปฏิบัติงาน และการเงิน เหตุแห่งความเสี่ยง หมายถึง ความเสี่ยงทุกประเภทเกิดขึ้นโดยมีเหตุแห่งความเสี่ยง (Risk Driver) ซึ่งอาจเป็นเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายในองค์กร เช่น วัฒนธรรม ทรัพยากร โครงสร้างองค์กร บุคลากร หรือเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอกองค์กร เช่น การเมือง คู่แข่ง ภาวะเศรษฐกิจ เป็นต้น

การควบคุมภายใน หมายถึง การที่องค์กรมีการกำหนดเป้าหมาย พันธกิจ การวางแผนในการดำเนินธุรกิจ การวางแผนสำรอง และการตรวจสอบผลการดำเนินงาน การปรับตัวกับการตลาดและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น

ต้นทุน หมายถึง แหล่งจัดซื้อวัตถุดิบ สัดส่วนของจำนวนเงินลงทุนเพิ่ม ระยะเวลาในการคืนทุน ผลตอบแทนจากการลงทุน และจำนวนผู้เข้าร่วมระดมทุน เป็นต้น